

Väited ja peamised argumendid

1970. aastal sõlmiti Aughinishi projekti elluviijatega kokkulepe Shannoni piirkonnas Iirimaaal planeeritavas alumiiniumoksiidi tootmise tehases kütusena kasutatava õli tollimaksuvabastuse suhtes. 1983. aastal võeti Aughinishi tehas kasutusele ja liri ametvõimud teatasid komisjonile, et nad kavatsevad kinni pidada kokkulepetest, mis puudutavad aktsiisivabastusi. Hageja väidab, et vabastus oli täiendavalt lubatud ka tulenevalt järgmistest nõukogu otsustest⁽¹⁾. 2000. aastal tõstatas komisjon riigiabi olemasolu küsimuse, see jõudis ametliku uurimiseni, ja lõpuks, vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseni.

Hageja väidab oma hagi, et komisjon eksis, järeldades, et kõnealune abi on uus abi ja mitte olemasolev abi.

Hageja väidete kohaselt isegi, kui abi on käsitatav uue abina, mille rakendamisest tuli alates 1983. aastast teatada, nõustub komisjon, et abist teatati sel ajal. Kuna komisjoni ei võtnud otsust vastu tema enda poolt määratud tähtaja jooksul, muutus kõnealune abi juba olemasolevaks abiks. Teise võimalusena on komisjon kohelnud abi juba olemasoleva abina kogu asjaomase ajaperioodi jooksul ja tema poolt 1992. aastal tehtud üheselt mõistetav avaldus kinnitab seda.

Veelgi enam, määruse nr 659/1999⁽²⁾ artikli 15 koosmõjus artikli 1 punkti b alapunktiga iv kohaselt, kuna abi on antud üle kümne aasta ja selles artiklis määratud aegumistähtaeg on möödunud, siis on abi muutunud juba olemasolevaks abiks ja komisjoni poolt abi üle järelevalve teostamise seoses võetud menetlused on puudustega.

Seoses oma esimese väitega väidab hageja samuti, et abi oli liri ametvõimude poolt enne 1973. aasta liitumist võetud õiguslikult siduvate kohustuste objekt. Hageja väidete kohaselt tuleb abi lugeda juba olemasolevaks abiks juba ainult eeltoodu põhjal.

Hageja nõuab täiendavas taotluses, et olukorras, kus otsus on vastolus komisjoni ettepaneku alusel nõukogu poolt ühehäälselt vastu võetud otsusega, on see vastuolus õiguskindluse põhimõttega. Otsus on samuti otseses vastuolus direktiivi 92/81/EMÜ⁽³⁾ mineraalõlidele kehtestatud aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta artikli 8 lõikes 5 sätestatuga, mille kohaselt on komisjonil kohustus konkurentsimoontuste või siseturuga kokkusobimatuse korral esitada asjakohane ettepanek, mille põhjal nõukogu teeb ühehäälese otsuse.

Lisaks on komisjon väidetavalt rikkunud, vähemalt selles osas, mis puudutab abisaajat, õiguspärase ootuse põhimõtet olukorras, kus nõukogu on selgelt andnud erandi kuni 31. detsembrini 2006.

Lõpuks on väidetud, et komisjon on rikkunud põhilist õiguspõhimõtet ja on oma käitumisega võimu kuritarvitanud, seal-

hulgas vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega viivitamisel, eriti arvestades fakti, et talle oli kõnealusest abist teatatud juba 1983. aastal. Lisaks ei ole komisjon järginud direktiivis 92/81/EMÜ sisalduvat menetlust ja on väljendanud avalikult seisukohta kõnealuse abiprogrammi sobivuse kohta. Seega väidab hageja, et tulenevalt komisjoni käitumisest ei ole tal õigust nõuda abi tagastamist.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta otsus 92/510/EMÜ, mis lubab liikmesriikidel teatud mineraalõlide kindlaksmääratud eesmärgil kasutamisel jätkata olemasolevate alandatud aktsiisi kohaldamist või aktsiisist vabastamise kohaldamist vastavalt direktiivi 92/81/EMÜ artikli 8 lõikes 4 ette nähtud menetlusele (EÜT L 316, LK 16) ja teised järgnevad otsused.

⁽²⁾ Nõukogu 22. märtsi 1999 määrus 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiiv 92/81/EMÜ, millega ühtlustatakse mineraalõlide aktsiisimäärade struktuuri (EÜT L 316, lk 12).

21. veebruaril 2006. aastal esitatud hagi — UPM-Kymmene versus komisjon

(Kohtuasi T-53/06)

(2006/C 86/80)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: UPM-Kymmene Oyj (Helsinki, Soome) (esindajad: advokaadid B. Amory, E. Fiedel, F. Bimont)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada otsus osaliselt niivõrd, kui selles leitakse, et Rosenlew Saint Frères Emballage osales Valveplast'i Euroopa tasandi kohtumistel 18. juulist 1994 kuni 31. jaanuarini 1999 ja et see üks ja kestav rikkumine tulenes Rosenlew Saint Frères Emballage'i pögusast osalemisest Valveplast'i kohtumistel (21. novembrist 1997 kuni 26. novembrini 1998) ja tema koostööst Prantsusmaal toimunud kohtumistel avatud suuga kottide üle;

- vähendada selle otsusega hagejale määratud trahvi summat;
- kohustada komisjoni hagejale tagastama trahvi alusetult makstud osa koos intressiga alates trahvi tasumise päevast kuni komisjoni poolt tagasimakse teinud täies ulatuses; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja taotleb komisjoni 30. novembri 2005. aasta otsuse K(2005)4634 lõplik juhtumises COMP/F/38.354 — Tööstuslikud kotid tühistamist. Hageja ei vaidlusta tuvastatud asjaolude sisulist paikapidavust, kuid väidab, et otsus sisaldab mitmeid faktide hindamisel tehtud vigu seoses hageja tütarettevõtjaga Rosenlew Saint Frères Emballage ja tema osaga kartellitegevuses, ning taotleb määratud trahvi vähendamist põhjusel, et see on põhjendamatu ja ebaproportsionaalne.

Oma hagi toetuseks viitab hageja EÜ artikli 81 lõike 1 kohaldamisel tehtud faktivigadele. Hageja väidab, et kõnealune otsus on õigusvastane, kuna puuduvad tõendid ühe ja kestva rikkumise kohta Rosenlew Saint Frères Emballage'i poolt. Teiseks väidab hageja, et komisjon hindas väärtalt rikkumise kestust. Hageja sõnul ei tuvastanud komisjon, et Rosenlew Saint Frères Emballage osales alates 20. detsembrist 2004 plokk-kottide sektori kartellitegevuses ning Valveplast'i Euroopa tasandi kohtumistel. Lisaks märgib hageja, et tõendid Rosenlew Saint Frères Emballage'i osalemise kohta Prantsuse grupi avatud suuga kotte käsitlevatel kokkusaamistel kuni 31. jaanuarini 1999 ei ole piisavad.

Edasi väidab hageja, et rikutud on proportsionaalsuse, võrdse kohtlemise ja õigluse üldpõhimõtteid, ning et trahvi suuruse määramisel on tehtud kaalutusviga.

Esiteks väidab hageja, et komisjon ületas määruse 1/2003 artikli 23 lõikest 3 tulenevaid kaalutusõiguse piire määrates trahvi algsumma ebaproportsionaalsena võrreldes rikkumise raskusega. Seoses sellega vaidleb hageja vastu kahekordse hoiatusteguri kohaldamisele ja tõdeb, et 1996. aasta turuosa tööstuslike kottide kartellikokkuleppega hõlmatud turul ei olnud kohane trahvi põhisumma arvutamise baas.

Teiseks märgib hageja, et komisjon eksis Rosenlew Saint Frères Emballage'i kartellitegevuses osalemise kestuse hindamisel.

Kolmandaks toob hageja esile, et komisjon ei kaalunud vajalikul määral asjaolu, et hagejat peeti vastutavaks emaettevõtjana, ja rikkus seega õigluse põhimõtet.

Neljandaks väidab hageja, et komisjon ei võtnud arvesse teatavaid kergendavaid asjaolusid ja eksis kohaldades raskendava asjaoluna korduvust.

Lõpuks esitab hageja seoses lõpliku trahvisumma kindlaksmääramisega vastuväite komisjoni määratlusele, et kartellikokkulepe oli konkurentseeskirjade väga raske rikkumine, võttes arvesse, et kartellikokkulepe oli piiratud mõju konkrentsile ja piiratud geograafiline ulatus.

Veel väidab hageja, et rikutud on kaitseõigust, kuna haldusmenetluse käigus ei võimaldatud talle juurdepääsu teatavatele tõenditele, millele komisjon tugines Rosenlew Saint Frères Emballage'i poolse rikkumise kestuse ja ulatuse kindlaksmääramisel.

23. veebruaril 2006. aastal esitatud hagi — Low & Bonar ja Bonar Technical Fabrics versus komisjon

(Kohtuasi T-59/06)

(2006/C 86/81)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Low & Bonar plc (Dundee, Ühendkuningriik) ja Bonar Technical Fabrics NV (Zelee, Belgia) (esindajad: advokaat L. Garzaniti ja *Solicitor* M. O'Regan)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada komisjoni 30. novembri 2005. aasta vaidlustatud otsus nr K(2005)4634 juhtumises COMP/F/38.354 — Tööstuslikud kotid täielikult selles osas, mis puudutab hagejaid; või